

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2018 – Bredgade Nord

Gallery Christoffer Egelund, Bredgade Kunsthandel, Galerie Mikael Andersen, Officinet, QGallery.

Egelund. RUM / GRAFISK GRUPPEUDSTILLING / 14.9-27.10 ShopEditions er stolt af at byde velkommen til sin anden selvstændige udstilling, når vi d. 14. september 2018 åbner op til gruppeudstillingen RUM i galleriets projektrum. ShopEditions, der er Galleri Christoffer Egelunds grafiske afdeling, har hovedsageligt slået sine folder online, men efter sidste udstillings bragende succes, træder vi nu for anden gang ud i udstillingsrummet.

Vi har samlet et stærkt hold af 10 kunstnere, der alle udstiller grafik med udgangspunkt i rum & arkitektur. Alle værker er i begrænset oplag, men varierer i teknik, størrelse og udtryk.

Deltagende kunstnere er: Anne Marie Ploug (DK) Annelise Fibæk (DK) Cecilie Enevold Nielsen, Eamon O'Kane (UK) Filip Juhl (DK) Hanne Ravn Hermansen (DK) Lone Arendal (DK) Mette Rishøj (DK) Peter Larsen (DK) Rasmus Danø (DK)

Anne Marie Ploug er, sine moderne temaer til trods, en gammeldags håndarbejder. Inden for grafikken arbejder hun, som man altid har gjort, med de forskellige teknikker, der først kræver et genuint snitte- eller ride-arbejde, om det så er i kobber eller træ. Hun kunne sagtens skyde genvej med moderne teknikker, men foretrækker selv at have hænderne med. Ligesom hun har haft det i de keramiske ukrudsrelieffer, som alle sammen er skåret ud i hånden uden brug af skabeloner. Det kommer der fine nye skud ud af, og vildskud, når tilfældigheden, som den altid gør, når det handler om processer, også råder. Kunstneren bestemmer en del, tilfældigheden i brænding eller tryk resten.

Annelise Fibæk describes her art as 'magic realism'. The content of her images is determined by her fantasies, life and love for creatures, animals, nature and flowers. Annelise's vision is that viewers can teleport themselves into childhood fantasies across time, place and culture. She creates her work by using digitally constructed objects, photography and found components in the making of her collage based tableaux. As her work is printed - the artists 'original' only exists in the computer in a world of pixels, mathematics and light.

Annelise is inspired by the works of Hieronimus Bosch, Henri Rosseau, Walton Ford, the Dutch flower painters, natural history illustrations, Frida Kahlo, Henry Darger, and the story of Alice in Wonderland. And contemporary artists such as Ray Caesar, Nicoletta Ceccoli, Marion Peck, Ruud van Empel, Maggie Taylor, Mark Ryden - just to mention a few.

Cecilie Enevold Nielsen is a Copenhagen-based Danish artist who works with original prints and small editions. She is assigned to the gallery Format Artspace in Copenhagen. In her studio in Nørrebro, she works with an unconventional choice of material; tape. Combined with the printing technique she creates a characteristic expression where both duct tape, masking tape and blank tape on a plate is run through a traditional printing press. It creates different shades, overlaps and shapes, and the way the ink is wiped off the plates gives the prints elements of monotype. In her work she's experimenting with the synthetic in the use of tape and the analogue expression in the way she prints here work. The themes in Cecilie's works are absence and darkness, articulated in houses, landscapes and empty spaces.

Eamon O'Kane (F. 1974) er oprindeligt fra Irland, men bor og arbejder i Danmark og Norge. O'kane arbejder som professor i maleri på Kunst og Design Høgskolen i Bergen, Norge.

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2018 – Bredgade Nord

Gallery Christoffer Egelund, Bredgade Kunsthandel, Galerie Mikael Andersen, Officinet, QGallery.

O'Kane skaber en hybrid eller et remix i sine værker, hvor forskellige bygningsselementer, historiske perioder og årstider blandes og forenes på lærredet. O'Kane skaber en forbindelse mellem det reelle og det forestillede ved at modificere eksisterende arkitektoniske strukturer i den maleriske proces. Dermed kommer kunstnerens ide om den arkitektoniske utopi til udtryk, hvor liv og produktion af kunst sameksisterer i harmoni. Et gennemgående tema i O'Kanes praksis er de grundlæggende modsætningsforhold mellem kultur og natur, civilisation og uorden. Disse kommer i hans malerier til udtryk i de stramme linjer over for de mere organiske penselstrøg. O'Kane har haft soloudstillinger i bl.a. New York, Los Angeles, San Francisco, London, Paris, Berlin, Frankfurt, Dublin og København.

Om Pilip Juhl. Tålmodighedens pris. Af Inge Schjødt – Jeg elsker København, og jeg elsker at tegne. Sådan åbner tegneren og arkitekten Filip Andreas Juhl samtalen, der finder sted i YARD Gallery, beliggende i en gammel B&W hal på Refshaleøen. Gallerist Anette Holmberg tilbød at lægge rum til debutudstillingen, da hun fik øje på en af Filip Juhls tegninger, nemlig tegningen af en topmoderne Leopard II- kampvogn, posteret foran Det Kgl. Teaters Gamle Scene. Den fint skraverede og meget detaljerede tegning fangede også skribentens opmærksomhed. Tålmodighedens langsomme tempo er ikke noget, man ret ofte render over. Slet ikke hos unge. Sikke en ro, og sikke en dragende dysterhed på samme tid. På CV'et kan man læse, at Filip Juhl har været udsendt til Bosnien med FN-styrkerne i 1998-2000.

– Jeg elsker København, og er stolt af min by, men man kan jo ikke stikke publikum noget, som blot minder om et gammelt postkort. Derfor arbejder jeg i flere lag med mine billeder. Noget af det er nærmest tegneserieagtigt, og kommer i rå streger hen over alt det smukke, som jeg lige har siddet og skraveret på i flere timer. Noget af det minder om kobbertryk, prikkerne i himlene fx, som kunstneren Piranesi (1720-1778), som til tider også digtede elementer ind i sine billeder, fortæller Filip Juhl.

Tegningerne på væggen kalder beskueren helt tæt på. Her er et billede af Rundetårn, med et sirligt træ i forgrunden. Men i himmelrummet mellem C4's tårn og Regensen styrer et fly faretruende direkte mod beskueren. Reaktionen hos skribenten er nærmest en smag af angst. Det giver mindelser om et andet tårn og et andet fly. På næste tegning er vi ved Stærekassen mellem Nye og Gamle Scene. Her står en MÆRSK 40 fod container skubbet ind under buen. – Den stod der faktisk, understreger Filip Juhl. Den har jeg ikke digtet. Men jeg anerkender, at den er banal, men jeg elsker det banale. Tag fx en påfugl, den er da smuk. Og hvis jeg har lyst at tegne en påfugl ind, så gør jeg det. Eller POP musik, det hedder POP fordi det er populært, men derfor er det ikke ensbetydende med at det er dårligt. Det betyder, at det virker – måske bare nu og her, men af og til bliver det til en klassiker. Tag Madonna, fx, eller Michael Jackson, det er da ærligt gjort.

Filip Juhl er Københavner med stort K. – Jeg er født i 1978 på Østerbro, men er gennem min barndom kommet meget inde i København K. Min far havde en boghandel – Det ukendtes Boghandel – som dengang lå i Indre by. Synet af alle de smukke, gamle bygninger er nærmest gledet ind i mine celler fra alle de gange, jeg har gået der. Jeg holder også af Strøget, selvom andre fra Kunstakademiets Arkitektskole nærmest ikke vil indrømme det, hvis de har været der. Men, du får ikke mig til at sige, at det er grimt. Det er mit sted, min by. Turistfælden ser jeg ikke.

Det Ukendtes Boghandel, Filip, hvor kom det så ind, at du kom til at gå på Herlufsholm Kostskole? – Det var noget med stemningen. Jeg handler meget ud fra stemninger. Min far og jeg tog på mange rejser og ture, hvor jeg også tegnede, og der kom vi forbi Næstved og Herlufsholm. Og jeg så ind ad vinduerne til eleverne, der sad og lavede lektier, mens de drak the. Det så rigtig hyggeligt ud, det billede kunne jeg godt lide.

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2018 – Bredgade Nord

Gallery Christoffer Egelund, Bredgade Kunsthandel, Galerie Mikael Andersen, Officinet, QGallery.

Soldatertiden ved Garderhusar Regimentet i Næstved kom nærmest som en forlængelse af gymnasietiden. Der var et sammenhold, og noget, der skulle prøves. Vi kom til Bosnien, da kamphandlerne var forbi. Så vi slap heldigvis for at være en del af noget rigtig voldsomt. Men ødelæggelserne var i sig selv meget voldsomme at opleve. Det var meget værre, end jeg vidste på forhånd. Hvis der var et vejskilt, fx, med tyve skudhuller i, så kunne du godt se, at det havde været alvor der. Men det blev faktisk en arkitektonisk oplevelse, retrospekt. Jeg så en tvetydig skønhed i ruinerne, et totalt møde med dekonstruktionen, på én gang pirrende og frygteligt.

Så, faldskærmene på tegningen af Christiansborg Ridebane og Marmorbroen, de har ikke noget med soldatertiden at gøre? – Nej. Jeg er jo æstet, og arbejder æstetisk. Men se, de minder lidt om vandmænd, som svømmer i flok, ikke? Og jeg skulle bruge noget til himlen henover broen. Jeg synes, at vandmændene er spændende i deres tyste bevægelser. Faldskærmene minder lidt om dem i figur. Og så blev det det lag, jeg lagde ind her. Jeg ved ikke, om de kommer i venligt eller i uvenligt ærinde. De er her for tegningens skyld. – Som kunstner er jeg autodidakt. Kunst er noget med at kunne – noget med at gøre det, man kan, på en måde, som ingen andre kan. Ellers ville det hedde 'willst' og ikke 'kunst'... Sådan har jeg set det forklaret.

– Alle mennesker leger et eller andet sted, starter originalt og ender ofte tæt på udgangspunktet. Der er masser af kunstnere, som bare har malet, fordi de kunne lide at male, bevægelserne i det, farverne osv. Når jeg arbejder, sker det med et lod af perfektion på den ene side og med nærmest impressionistiske skygger på den anden. Uden tanke for metoden, men med tanke for målet: at få lagt den skygge på. 'Nu skal der eddermaneme skygge på, for ellers bliver det løgn det her...! Sommetider bliver de næsten for informationsmættede, men det skyldes tilstanden, når jeg tegner. Det tager mange dage, at tegne med tusch i A2-formatet her, fortæller Filip Juhl.

Udstillingen byder også på en række hvidmalede træskulpturer, der antyder en arkitektur. Hvad er historien bag dem? – Ind imellem det hårde, nærmest neurotiske arbejde med at skraver og skraver får jeg brug for at røre mig, og hamre og save og banke nogle ting sammen. Jeg har erkendt, at jeg aldrig bliver snedker eller tømrer, som min bror, for den nødvendige læring og træning får jeg aldrig. Men jeg elsker at gå ud til en container og finde en stump fra et møbel eller stumper af et profil, og så spørger jeg: Hvad vil du så gerne være, min ven, en søjle eller en skorsten? Profilerne her er blevet sat sammen til en klassisk søjle, dog med et knæk. Så har de fået et nyt liv.

Interessen for håndværk, bygningskunst og tegning førte til, at Filip Juhl valgte at gå arkitektvejen. – For mig blev timerne på Arkitektskolens hedengangne Afd. 4 for restaurering og bygningsarkæologi til stor inspiration. Professorerne lagde vægt på, at vi skulle kende det gamle, for at kunne skabe værdifuldt nyt.

På galleriets endevæg er flere af studietidens rejseoplevelser repræsenteret. – Vi rejste ud med lod og haveslange fra Kolding til Kathmandu. Den samme bygning går igen flere gange blandt rejsetegningerne. Vi tilbragte to måneder i Tibets hovedstad Lhasa, hvor vi opmålte en tempelruin, der i sin tid var hovedkvarter for ham, der engang fandt frem til den nulevende Dalai Lama. Den bygning kom meget langt ind under huden.

– Produktionen af denne serie af tegninger startede faktisk på en tur til Berlin. Her besøgte jeg en nedlagt fabrik, som i sin tid producerede isblokke til folks isskabe. Fabrikken står i dag i forfald, med graffiti, og det hegn her, som adskiller den fra det nydelige og kedelige kontorbyggeri i baggrunden. – I Berlin lader de

2 Guidede Gallerivandringer Efterår 2018 – Bredgade Nord

Gallery Christoffer Egelund, Bredgade Kunsthandel, Galerie Mikael Andersen, Officinet, QGallery.

sådanne steder stå i håbet om, at de vokser til af sig selv og tiltrækker et segment af kreative. Præcis som her på Refshaleøen. Det miljø kan ikke skabes på kunstig vis, og det ved de godt i Berlin. Jeg tegnede tegningen af isfabrikken med den overgroede losseplads i forgrunden, og det blev starten til serien her. – Tegningen af Marmorkirken var en fascination af selve bygningen, og så kom det her biluheld ind. Det drager os, når sådan noget sker. Vi stiller os op og betragter intenst, som ved dissektion eller obduktion af et menneskelegeme. Måske for at få hold på den uorden, det chaos, der er i det. 'Ruinernes Anatomi' er et tema, der er dukket op i krydsfeltet mellem arkitekturen og mennesket, som jeg et eller andet sted arbejder med. Leopard II foran Gamle Scene trækker måske på samme måde en dragning eller en erindring. Jeg synes, at kampvognen er smuk og potent, som design betragtet, men ikke, når jeg tænker på, hvad den kan gøre.

Til daglig er Filip Juhl en del af Skabelonloftet i det gamle B&W på Refshaleøen, som huser flere arkitekter, designere, musikere, malere, kommunikationsfolk mv. På tegnebordet ligger der ikke flere værker til samme serie. – Det er prøvet nu. Næste gang må jeg stille opgaven til mig selv lidt sværere, lidt mere præcist. Der kommer helt sikkert nogle nye tegninger, men der går nok et halvt års tid. Ind til da vil jeg vende tilbage til arkitekturen. Der er et par projekter, der brænder i ærmet, nogle udsmykningsopgaver til offentlige rum, og jeg har fået et par bestillinger, runder Filip Juhl af. Der er røde prikker ved mere end halvdelen af udstillingens tegninger. Så der er andre, end Filip Juhl, der elsker København, og elsker at tage noget af byen ind.

Oversvømmede skove, væltede tårne, brakvand, sump og råd udgør inspirationen for **Hanne Ravn Hermansens** farverige træsnitsmotiver.

"... råd, mug og svovl" I træsnittets motiver leder Hanne efter afsondrede steder i naturen, hvor der er blevet efterladt, glemt eller dumpet civilisationsdele. Genstande, der ikke passer ind og alligevel gror sammen med den omkringliggende natur: Jeg er optaget af forbindelsen mellem forskellige verdener, hvor tårne, stiger, trapper, pejse eller lignende udgør bindeleddet og hvor farverne skaber den rumlige spænding i overlappning af motiver. Jeg kan godt lide, når skoven lugter lidt af råd og mug og svovl.., siger Hanne med et lille selvironisk smil.

Hanne skærer træsnittene ind i stokken efter frihåndstegning. Når hun har trykt alle de papirtryk, hun har brug for, afslutter hun processen med at trykke et sidste motiv på en træplade af samme materiale og format som stokken. På den måde har stokken en dobbeltfunktion som redskab og som værk.

Farveinspiration: Hanne tager udgangspunkt i Japanske farvetræsnitsblandinger og denne gang også en bog med litografier. Hun arbejder med oliebaseeret trykfarve, som laver tydelige laseringer og som hun foretrækker over de vandbaserede trykfarver. Farvernes transparens bruges til at forstærke eksisterende eller danne nye farver, alt efter tykkelsen på farvelaget. Af det samme motiv har hun både lavet monokrome tryk i sort eller mørkeblå og eksperimenteret med forskellige udskårne baggrunde samt med et regnbuefarvet iristryk. Jeg arbejder kontrolleret og planlagt, men alligevel sker der altid uforudsete og ustyrlige ting i træsnitsprocessen, siger Hanne om sine eksperimenter med farver og motiver.

Når Hanne udvælger sine farver, bruger hun især en bog med litografier til inspiration. Bogen vender hun på hovedet, for at kunne abstrahere fra motivet og holde fokus på farvesammensætningen, og kører en lille søger i papir over siden i jagt efter den perfekte farvekombination.

2 Guidede Gallerivandringer Efterår 2018 – Bredgade Nord

Gallery Christoffer Egelund, Bredgade Kunsthandel, Galerie Mikael Andersen, Officinet, QGallery.

Tryk og stok danner par: De største motiver er sammensat af to mindre stokke. I stedet for at skære motivet i én stor træplade, foretrækker Hanne at arbejde i to mindre plader. Det er et spørgsmål om at formatet er lettere at håndtere og transportere. For at holde styr på de to stokke under trykprocessen har Hanne lavet en ramme til trykbordet, der holder pladerne på plads. Eventuelle gab mellem de to plader rettes til i det endelige tryk med trykfarve. Selve stokken har en særlig plads i Hannes tryk, idet hun afslutter hver trykkeproces med at lave et sidste tryk direkte på en træplade. Jeg er fascineret af stokken og synes, det fortjener sin egen plads som udstillingsobjekt. Det er en måde at udfordre, hvor langt jeg kan komme med træsnittet. Stok og tryk på træplade komponerer Hanne, så de passer sammen i nye motiver. Enten som en spejling eller som mosaikker i en større komposition, hvor tryk og stok smelter sammen til ét udtryk.

Lone Arendal arbejder med digitale og analoge teknikker. Hun billedbehandler fotografierne i Photoshop, så kontrasterne forstærkes. Herfra printer hun billederne i fuld størrelse og overfører motiverne med håndtegning til træpladerne ved hjælp af kalkerpapir. De fleste valg tager hun i selve snitteprocessen, når hun snitter det negative af motivet væk fra trykkefladen. Nogle udsnit af billedet, vælger hun, at oversætte til rene grafiske flader, der ligner at være klippet ud med saks, mens andre fremstår mere detaljerige og tydeligvis udført i træsnit teknikken. Lone arbejder i birkefinér, fordi det er forholdsvis hårdt træ, der let flækker, når hun snitter i det. Derved mister hun kontrol over arbejdet og det er givtigt for hendes kunstneriske proces. Sådan opstår der et grovere udtryk, og det bliver tydeligt at se at arbejdet er udført med hænderne.

Nogle af billederne trykker hun på håndlavet nepalesisk papir i rustik og uregelmæssig kvalitet og andre på industrielt fabrikeret Hahnemüller papir. Også med brug af forskellige trykmetoder opnår hun forskellige udtryk, afhængigt af om de udføres på litografi og træsnit presseren eller med håndfladerne. De varierede typer af trykmetoder og papirtyper kombineres i collager, så nye kompositioner opstår. Det understreger både rejsemindet som fragment og kaosfølelsen i billederne.

Peter Larsen har en intens interesse for den formmæssige udvikling indenfor såvel kunsthistorien som den menneskelige evolutionsproces; fra de første hulemalerier op til modernismens 'kætterske' formeksperiment. I et forsøg på at nå ind til kernen af det, der gør kunst til kunst og samtidig undersøge de elementer, der former vores selvforståelse - griber Larsen gerne til den litografiske sten. I arbejdet med at skabe motiver på kalkstenen skriver han sig ind i en lang, fundamental tradition, der omfatter alt fra urtegninger på grottevægge til Toulouse-Lautrec's varieté-scener.

Peter Larsen er tilknyttet Grafisk Skole på Det Kongelige Danske Kunstakademis Billedkunstskoler og dimitterer sommeren 2013. Han har bl.a. udstillet på Kaliningrad Grafisk Biennale, på Berlinale Forum, Charlottenborgs Forårsudstilling og Xian Academy of Fine Arts i Kina.

I **Rasmus Danø's** (f. 1974) grafiske univers mødes dystopien med det humoristiske. Hans karakteristiske tegneserieagtige stil blander det gravalvorlige og dystre med citatets bidske satire og glimt i øjet – verden er af lave, men hvorfor ikke danse på gravstenen i stedet for at lægge sig til at dø? Der er noget klassisk og samtidig urbant, street-skævt og uhøjtideligt i Danø's æstetik – de traditionelle grafiske dyder møder et nutidigt udtryk i en kombination, der klæder hinanden overraskende godt.

Rasmus Danø dimitterede fra det Kgl. Danske Kunstakademi i 2001 og har siden udstillet aktivt i ind og udland. Han har modtaget Statens Kunstfonds årlige arbejdslegat flere gange senest 2015. Af fremtidige udstillingsprojekter kan nævnes Glasgow International i 2016.

2 Guidede Gallerivandringer Efterår 2018 – Bredgade Nord

Gallery Christoffer Egelund, Bredgade Kunsthandel, Galerie Mikael Andersen, Officinet, QGallery.

Bredgade Kunsthandel Karin Mørch - Vibrating Matter Glasset som materiale og kunstnerisk udtryksform har altid været Karin Mørchs foretrukne og store fascination. Glas er interessant, da det kan tilvirkes med et væld af arbejdsmetoder og besidder uanede formpotentialer. Glassets amorphe karakter og egenskaber i forarbejdningsfasen, gør det til en udfordring at kontrollere processen, og lige her bliver Karin Mørchs enestående erfaring og nysgerrighed også hendes store styrke.

Karin Mørch er, udover at være uddannet på Designskolen, bogstavelig talt opvokset i et glasværksted ved Holmegaard, og har tidligt erhvervet kendskab til et utal af teknikker og dermed forarbejdningsmuligheder. Hun har samarbejdet med og assisteret andre markante glasformgivere i sin søgen på erfaring og muligheder. Det er vigtigt for hende at bevare de gamle håndværk omkring glasset, samtidig med hun tilstræber at udbrede kendskabet til glas som kunstnerisk udtryksform.

Det betyder dog også, at hun har været selektiv og perfektionistisk i sin udvikling efter det fuldendte personlige udtryk. Formgivningen er for Karin Mørch en af glasskulpturens væsentlige omdrejningspunkter. Hun tilstræber balance i kompositionen ved hjælp af linjer og flader. Fladen kontra kurven skaber bevægelse i skulpturen, et organisk hele som understreges ved hjælp af matte og modsvarende polerede sider. Skulpturerne er opbygget af bløde, skæve - og rette linjer som fremhæver materialets transparente kvaliteter. Lyset fortaber sig i glassmassen og bevirker, at skulpturens korpus nærmest forsvinder og bliver et med omgivelserne. Karin Mørch arbejder gerne serielt, således at skulpturerne korresponderer enten ved en fortløbende bevægelse eller gennem farvevalg, hvor skulpturerne varierer en anelse i valør.

For Karin Mørch er skulpturernes udstråling og hele altafgørende. Skulpturerne tager udgangspunkt i et mere aktuelt formsprog end den klassiske form, og nutidige referencer bibringer en uforudsigelig og dragende æstetik gennem formen. I udstillingen vises Amorphous Sequence, som er en serie på 9 værker skabt over den samme grundform men med udvikling i størrelse. Formen og størrelsesforøgelsen er inspireret af Fibonacci-tal og giver indtryk af leg og lethed. En anden serie er Amorphous I – IV hvor formen omslutter sig selv i en enkelt elegant bevægelse, mens farverne bibringer fine velafbalancerede nuancer i det blå farvespektrum.

Karin Mørch er en af Danmarks væsentlige glaskunstnere, hvilket også har betydet invitationer fra udlandet. Hun deltager i gruppeudstillingen Scandinavian Glass – Starting All Over, som pt. bliver vist musealt over hele Skandinavien. Museum Vester Coburg i Tyskland har også udstillet Karin Mørchs værker, og hun vandt Hempels Glaspris i 2013 og viste en stor separatudstilling på museet. Bredgade Kunsthandel har udstillet Karin Mørchs værker på gruppeudstillingen Substans i 2012, 13 og 15. Udstillingen Vibrating Matter er galleriets første soloudstilling med Karin Mørch.

Galerie Mikael Andersen. ISLANDS AWAKE by Japanese-Swiss artist Leiko Ikemura

In these melancholic, yet fairy tale-like islands and mountainscapes Leiko Ikemura balances and redefines the boundaries between Western and Oriental art, between ancient and modern forms of expression.

Reminiscing the Japanese landscapes of her childhood and the Alps from her time in Switzerland Ikemura depicts vast, luminous sceneries of ocean and mountains. The motives arise from a fusion of autobiography,

2 Guidede Gallerivandringer Efterår 2018 – Bredgade Nord

Gallery Christoffer Egelund, Bredgade Kunsthandel, Galerie Mikael Andersen, Officinet, QGallery.

memory and imagination, and as the artist engages in a play with illuminated horizontal lines, sculptural formations and transcendent forms begin to take shape.

An enigmatic, narrative quality pervades Ikemura's oil paintings, the landscapes ripe with sensation and feeling. These are images of transformation where boundaries dissolve in a flickering rite of passage between light and darkness, air and water, being and nothingness.

In this fluid process of becoming, human and animal forms appear without ever becoming distinct figures. Ghostlike shapes of girls and tigers emerge from the sceneries like messengers from another world. Against a background of water, skies and mountains the islands awaken through this associative transformation of images, form and color.

The sculptures, both ceramic and patinated bronze, continue this play between human and animal forms. One female shape is equipped with the long ears of a hare, while another is named 'Kitsune Wife', the Japanese word for 'fox'. The piece 'Lying in white' looks almost like the fossil of a mermaid washed up from a distant, enchanted shore. These dislocated, childlike hybrids appear fragile and fragmented. Their surfaces are perforated and patinated and constitute vulnerable membranes between the inside and the outside world. Ikemura regards these sculptures as "vessels of being", a physical expression of the permeability between form and non-form, life and nothingness.

Leiko Ikemura was born in Tsu, Japan. She studied at the universities in Ōsaka as well as in Salamanca and Granada and at the Academy of fine arts in Seville. Ikemura's work has been shown at renowned international institutions such as Staatliche Kunsthalle, Karlsruhe (2012), Vangi Sculpture Garden Museum, Shizuoka, Japan (2014), Museum of East Asian Art, Cologne, (2015) and Haus am Waldsee, Berlin (2016). In 2019, a solo exhibition of her work will be shown at National Art Center Tokyo and thereafter at Kunstmuseum Basel, Switzerland.

From 1991 to 2015 Ikemura taught at the Universität der Künste, Berlin. Since 2014 she is a professor at the Joshibi University of Art and Design, Kanagawa, Japan. Leiko Ikemura lives and works in Berlin and Cologne, Germany.

Officinet MARIANNE JOHNSTAD-MØLLER Med udstillingen *Becoming* inviteres publikum ind i et sanseligt og poetisk univers af strikkede installationer og skulpturelle objekter, der hænger ned fra loftet. *Becoming* er fysiske udtryk for en indre proces, der handler om at gå ind i sorg og savn og komme frem til sig selv på en ny måde.

Delikat, blødt og transparent strik kombineres med tykke, stive og krakkelerede overflader i Marianne Johnstad-Møllers udstilling *Becoming*. Gennem objekterne får publikum en fornemmelse af noget forladt og dødt, men også af noget nærværende og levende. Af noget der bliver til. Meget af strikken har fejl og huller, og ville i andre sammenhænge blive kasseret, men her får huller, sprækker og løbne masker værdi og betydning.

Marianne Johnstad-Møller omdanner sorgens og savnets indre proces til fysiske og sanselige tekstilobjekter og installationer. Udstillingen sætter fokus på det at gå ind i sorgen og savnet for at forandre dens greb og

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2018 – Bredgade Nord

Gallery Christoffer Egelund, Bredgade Kunsthandel, Galerie Mikael Andersen, Officinet, QGallery.

komme frem til sig selv på en ny måde. At skabe sig selv og blive til med det, der er, og alt det der slår sprækker eller ligefrem mangler. Marianne Johnstad-Møller fortæller:

Becomings objekter genfremstiller huller. Konkrete huller i strikken, men også huller set som det, der er bristet, manglet, savnet. Af alt det der ikke var og ikke blev. Ligesom der er huller, der virker som potente mellemrum. Som rum man kan gemme sig i, og som man kan kravle ind i for at komme frem til sig selv, og blive til noget andet. En stor del af udstillingen er blevet til på Statens værksteder for Kunst. SVK er en institution under Kulturministeriet, som har til opgave at bidrage til udførelsen af særligt krævende projekter inden for billedkunst, design, kunsthåndværk og konservering.

Marianne Johnstad-Møller om tekstilkunst og strikkeprocessen: Objekterne strikker jeg på en håndført maskine, og garnerne er lidt sarte, hvilket gør, at der nemt kommer fejl og huller i strikken. Jeg bruger garn af forskellige kvaliteter og intensiteter, hvilket er med til at give objekterne deres form og fylde. Et af garnerne er tilmed gennemsigtigt. Til denne udstilling har synlighed og usynlighed betydning. Hullerne, fejlene, manglerne skjules ikke, men indgår på lige fod med det fejlfri og perfekt strikkede.

Først indfarver jeg strikken og derefter går jeg i gang med at formgive og påføre strikken lag af forskellige materialer og farver for at opnå det sanselige udtryk, jeg søger. Det er eksempelvis forskellige grader af gennemsigtighed, tykkelser og overflader. Jeg er optaget af at have en sanselig og undersøgende dialog med materiale, teknik og farve.

Om kunstneren: Marianne Johnstad-Møller er uddannet tekstildesigner med speciale i strik fra Danmarks Designskole og har udstillet på anerkendte udstillingssteder i Danmark. Hun har blandt andet været udtaget til Biennalen for Kunsthåndværk & Design på Koldinghus. I 2017 deltog hun i FOMO med en kæmpe lysgople. Hun har værksted på Østerbro, hvor værker og bestillinger udføres, og hvor hendes unika og små kollektioner skabes og sælges.

Marianne Johnstad er vokset op ved Vesterhavet, og hendes værker tager ofte afsæt i havets liv og dets cykliske bevægelser. I flere år har hun arbejdet med temaerne, lag og transparens. I selve strikken og ud fra en forestilling om, at vores oplevelser og erfaringer kan ses som sammenflettede lag i os, og imellem os og verden. Med strikken som en erkendelsesrejse stræber hun efter at skabe værker, som giver plads til fordybelse og til at være med det svære og mindre behagelige i livet.

QGallery “Wrapped in Grey, Wrapped in Blue” is an exhibition of contemporary landscapes and lifescapes, which allows the viewer to enter a unique journey into the relationship between Nordic landscapes and people who inhabit them on a daily basis.

Guy Russell is a Copenhagen based photographer. Born in 1965, he bought his first camera at the age of 16, and has since then, been continuously exploring the world and viewing both natural landscapes and the way in which people live their lives, through the lens of his camera.

Autodidactic, Guy has, over the years developed his own unique photographic style. His philosophy is simple – the photograph and not the photographer is the focus of the work. When viewing his photographic art works, the viewer is transported not only into the image but also into the story it tells and the emotional contract it evokes. In a perfect Guy Russell photograph, the photographer does not exist. Guy Russell is co-owner of QGallery, an art gallery specialising in fine art photography, in Copenhagen, Denmark.